

Komentar Evanđelja: Miris srca

Evanđelje ponedjeljka Velikog tjedna i komentar.

Evanđelje Iv 12, 1-11

Šest dana prije Pashe dođe Isus u Betaniju gdje bijaše Lazar koga je Isus uskrisio od mrtvih. Ondje mu prirediše večeru. Marta posluživaše, a Lazar bijaše jedan od njegovih sustolnika. Tada Marija uzme libru prave dragocjene narodne pomasti, pomaže Isusu noge i otare ih svojom kosom. I sva se kuća napuni mirisom pomasti. Nato reče Juda Iškariotski, jedan od njegovih učenika, onaj koji ga je imao izdati: »Zašto se ta pomast

nije prodala za trista denara i razdala siromasima?« To ne reče zbog toga što mu bijaše do siromaha, nego što bijaše kradljivac: kako je imao kesu, kradom je uzimao što se u nju stavljalo.

Nato Isus odvrati: »Pusti je! Neka to izvrši za dan mog ukopa! Jer siromahe imate uvijek uza se, a mene nemate uvijek!« Silno mnoštvo Židova dozna da je Isus ondje pa se okupi, ne samo zbog Isusa već i zato da vide Lazara kojega on bijaše uskrisio od mrtvih. A glavari svećenički odlučiše i Lazara ubiti jer su zbog njega mnogi Židovi odlazili i vjerovali u Isusa.

Komentar

Marija i Juda osjetili su isti miris: dobar Kristov miris (2. Kor 2,15). Ali miris koji je dolazio iz srca svakog od

njih bio je vrlo različit, i iz tog razloga, njihov je način dobrodošlice daru Isusove ljubavi također bio vrlo različit.

Gospodin zna da se njegov boravak na zemlji bliži kraju. Do krajnosti nas je zavolio (Ivan 13: 1), kako će nam reći sveti Ivan u poglavlju odmah nakon ovog koje danas čitamo. Iz tog razloga, jer nas je zavolio, u ovom je uzvišenom trenutku njegovo srce posebno osjetljivo na manifestacije ljubavi koje prima.

Marija se nije ništa susprezala. Vjerojatno nije bila svjesna svega što će se dogoditi u sljedećih nekoliko dana. Možda joj je intuicija govorila da bi se nešto važno moglo dogoditi uskoro, ali sigurno nije zamišljala sve ono što će Pashalna misterija zahtijevati.

Ipak, tu je, nema vezanih žica, nema cjenkanja. Ne zna što dolazi, ali ne računa ni jedno ni drugo. Od Isusa je

primila puno ljubavi, a jedino što joj je važno jest pokušati se približiti tom načinu ljubavi sa svime što ima: svojim najboljim parfemom, svojom kosom. Jer ženska ljepota također može biti - trebala bi biti - počast Bogu.

Juda je također dobio puno ljubavi od Isusa. Međutim, njegovo se srce malo po malo zatvaralo za taj izvor svjetlosti i topline. Trenutno mu je duša mračna i hladna. Iz tog razloga ni najfiniji mirisi ni najljepši Gospodinov osmijeh ne mogu ga natjerati da reagira. Njegova su osjetila toliko iskrivljena, život mu je toliko izvan centra, da će na kraju pristati prodati Isusa za trideset novčića, iako je, prema njegovim riječima, mast vrijedila tristo denara.

U potpunosti uronjeni u Veliki tjedan, možemo pristupiti Pashalnom otajstvu, koje je već neizbježno, suočavajući svoj život s dva lika koja

nam Crkva danas predstavlja. Poput njih, i mi smo primili puno ljubavi od Isusa. Iskreno, hrabro, zapitajmo se vraćamo li zaista Gospodinu svime što imamo: dušom, tijelom, vremenom i srcem. Razbijmo posudice, nemojmo škrtariti i moći ćemo pjevati sa svetim Pavlom: „Ali hvala Bogu koji nas u Kristu uvijek proslavlja te širi po nama na svakome mjestu miris svoga spoznanja." (2. Korinćanima 2 : 14).

Luis Miguel Bravo Álvarez //
mareefe - Pexels

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-feria-ii-lunes-
santo/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-feria-ii-lunes-santo/) (29.03.2026.)